

SILENCE/CISZA W TROI

TEATR BIURO PODRÓŻY

TEATR BIURO PODRÓŻY

kontakt

Teatr Biuro Podróży
Kossaka 3/9, 60-759 Poznań
T: 0048605217668 (9)
cbp@z.pl
silence.org.pl

SILENCE/CISZA W TROI

teatr biuro podróży

Teatr Biuro Podróży znany ze swojego legendarnego spektaklu plenerowego „Carmen Funebre”, pokazującego okrucieństwa wojny, po raz kolejny mierzy się z tym tematem. Wykorzystując środki teatru plenerowego: symboliczną scenografię, ogień, szkudło oraz postaci dzieci i przejmującą muzykę, opowiadającą o ludziach, którzy znaleźli się w zawierusze wojennej i których pozostały już tylko marzenia o ucieczce.

W kontekście zatrważającej rzezi i czystek dokonujących się na Bliskim Wschodzie, których rezultatem jest masowy exodus ludności w bezpieczniejsze miejsca, Teatr Biuro Podróży opowiada o losach uchodźców. Po spektaklu Carmen Funebre, dla którego inspiracją była wojna w Jugosławii, wydawało się, że we współczesnym świecie nic gorszego już stanie się nie może. Jednakże rzeczywistość przerażała wyjątkowo. Jesteśmy świadkami zjawiska o niespotykanej skali, które wywoływało niepokój i lęk w całej Europie. Czy mamy się czego obawiać?

Teatr Biuro Podróży przygląda się sytuacji z punktu widzenia mieszkańców oblężonego miasta, na które spadły bomby, człowieka, któremu jeszcze kilka lat temu nie przyszło do głowy, że stanie się uchodźcą. Bohaterami spektaklu są dzieci – niewinni świadkowie śmierci bliskich, ofiary tułoczek i głodu. Dla tych dzieci i ich przeszego spokoju, spróbujmy choć na chwilę postawić się w roli uchodźcy.

Reżyseria: Paweł Szkołek

Muzyka: Wiktoria Nowikow

Scenografia: Teatr Biuro Podróży

Aktorzy: Bartosz Borowski, Małgorzata Dębicka, Alizah Khan, Łukasz Kowalski, Jarosław Siejkowski, Marta Strzelak, Tomasz Wrzosek, Maciej Zajączkowski
Technika: Łukasz Jata

Spektakl powstaje na zamówienie Greenwich+Docklands International Festival/London oraz Hull UK City of Culture 2017 / Freedom Festival, w koprodukcji z GDF.

SILENCE/CISZA W TROI

recenzje

The Stage, Londyn 2016

Duba skala produkcji, błyskotliwe ujęcie tematu, pirotechnika, szkudło i obstrukcyjny teatr fiązgowy wspólnie z reagującą wesołością i ostrymi metalowymi rytmem. Spektakl pokazujący społeczeństwo próbującą żyć normalnie w trakcie bezimiennego konfliktu jest pełen zapadających w pamięć obrazów.

Westdeutsche Allgemeine Zeitung, Oberhausen 2016

Spektakl jest pomnikiem dla milionów ludzi, którym nie udało się stać się "problemem uchodźców" w Europie.

NieTak! Opole 2017

Teatr na ulicy pachnie benzyną, mokrymi ubraniom i popiorem, rozgrzanym metalen i strochem widać. W finale przestrzeni gry pokazy dylectańki papierowych stoteczki, mieszkańców Troi „wyrys na morze ciemne jak wino”. Wystarczy jeden stoluch w ręku aktora i strumień wody zmgle je wszystkie. Z Troi nie można uciec. Nie ma do kogo uciekć. Potopieni uchodźcy są tylko cyferkami w dziennikarskich notatkach ze smokich gozet gnięących po osfale. Neon o dziesięciu milionach dusz żąjących w pewnym mieście rozświetli się na nowo. Tym razem ironicznie. Bo nie ma miasta i nikt już w nim nie zostanie.

Gazeta Wyborcza, Poznań 2017

Teatr Biuro Podróży udowadnia po raz kolejny, że teatr plenerowy nie musi być tylko efektowny, ale może też używać swoich narzędzi w większej sprawie.

Kultura u podstaw, Poznań 2017

Bohaterami spektaklu są dzieci – sometimes w obliczu wojny, śmiertci bliskich, zniszczania i chaosu, który one niesie. Przerzucone w obliczu zagrożenia, próbują ratować swój dziecięcy świat. Włączają do siebie elementy rzeczywistości, w której przyszło im żyć, stonują przemoc, pogardzając insygni, bywają brutalne i okrutne. Niedobrze do obstrukcyjnego myślenia, bujają się na koniu trojańskim, osuwając symbol zdrody i zmierzchu. Kopią świat, który znają. Można powiedzieć - kopią świat zwyczajów i obstrukcyjnych światów silnych.

Głos Wielkopolski, Poznań 2017

Paweł Szkołek ze swoimi aktorami obudowuje rzeczywistość kontekstem historycznym, aluzjami i symbolami zmognymi z kultury europejskiej, sugerując, że przemoc, wojna i mechanizmy nią rozążące nie są nowe; zmieniają się tylko freddki walki.

